

Fender Player Precision

Essentie in esdoorn

De Precision is er in vele uitvoeringen en van goedkoop tot onbetaalbaar. Als je een nieuwe, betaalbare Fender P zoekt, is de kans groot dat je bij de Player Series uitkomt. We probeerden een van deze Mexicanen, met een esdoorn toets.

Allereerst nog even heel kort over de Precision. Leo Fender kwam in 1951 met de eerste in serie geproduceerde elektrische basgitaar. Je herkent deze door de Telecaster-kop, de scherpe bodyranden en een enkelspoelselement. In 1954 werd de body wat meer afgerond en kreeg hij de bekende uitsparingen voor buik en bovenarm en in '57 volgde het model wat we nu kennen, met de grotere kop en het split-element.

Het is soms lastig om de Fender-series goed op een rijtje te hebben. En dan hebben we de normale en vintage reissue Squiers ook nog. Los van limited editions en andere speciale modellen begint het bij de Player Series. Dit zijn de standaard Mexicanen, die net onder de duizend euro zitten. Gooi daar een paar honderd euro bovenop en je hebt twee zeer verschillende smaken: de actieve Player Plus-modellen of de vintage heruitgaven uit de Vintera Series. En dan komen de Amerikanen, waarbij het begint bij de vrij standaard Performer Series (ongeveer 1500 euro). Daarna heb je voor ongeveer hetzelfde geld (iets boven de 2000 euro) keuze uit de reissues van de Original Series of de moderne Ultra en Professional II bassen. En dan komt de Custom Shop natuurlijk nog.

De Player Series biedt voor net onder de duizend euro bassen die je zou kunnen zien als standaardmodel onder de Precisions. Om alvast een voorschot te nemen op de conclusie: of je nu amateur bent of een wereldberoemde bassist, dit is een goed werkpaard voor iedereen. Goed nieuws voor de

linkshandigen onder ons: zowel de P als de J uit deze serie zijn verkrijgbaar als lefty. Wel in iets minder kleuren dan de rechtshandige versie: vier om zeven. Sommige kleuren zijn leverbaar met zowel een pau ferro toets als een esdoorn toets en sommige alleen met een van de twee. De slagplaat is altijd vergeeld wit. Het klinkt allemaal ingewikkeld, maar op de Fender-website wordt alles duidelijk. Ik wilde graag een P met esdoorn toets proberen. Die is er helaas niet in Capri Orange, dus kozen we voor een mooie Buttercream, die in het echt iets geler is dan op de meeste afbeeldingen.

Is er verschil tussen pau ferro en esdoorn qua toets? De een zegt dat het verwaarloosbaar is en de ander beweert het goed te kunnen horen - ik behoor tot de laatste groep. En het voelt anders. Ondanks mijn voorliefde voor warme bassen, bevallen Precisions met esdoorn toets mij iets beter. Met alles open is ie lekker fel, maar als je de toonknop wat terugdraait, krijg je een warme maar toch open sound die ik vaak net even fijner vind dan die van palissander (rosewood) of pau ferro. Maar dat is smaak.

Zijde

We kunnen niets nieuws vertellen over de bas die al sinds '57 de standaard is, maar wel hoe dit exemplaar in elkaar zit. De esdoorn hals heeft een zogenaamde skunk stripe op de achterkant, die vroeger gebruikt werd om de halspen te installeren. Met een eendelige esdoorn hals moet dat wel. De Player heeft echter een op de hals gelijkende esdoorn toets, dus het is vooral cosmetisch.

Het een van de betere moderne P's die ik ooit bespeeld heb

De zijdeglansafwerking op de achterzijde voelt heerlijk aan, maar de Mexicaanse stemmechanieken met de wat kleinere basisplaat zijn niet zo mooi als de ouderwetse, op elkaar aansluitende mechanieken. Ach, je moet iets te zeuren hebben toch? De 20 frets op de glanzend gelakte toets zijn medium jumbo, maar ogen wat smaller en de frettranden en toets zijn zeer goed en comfortabel afgewerkt. Met 41,3 mm is het een moderne P-hals, die zeer fijn in de hand ligt, mede door de bolle C-vorm. De hals zit gewoon met vier schroeven vast - met een mooie Fender-F op het

schroefplaatje - en op de body zien we een lekker dikke slagplaat met de bekende split-P (alnico 5), een knop voor volume en een voor toon en de standaard, dunne Fender-brug. De snaren gaan bij de Player niet door de body.

Ook het omhangen is thuisgekomen. Dit exemplaar is best licht voor een P en we pluggen hem in een GR One 800 met 1x12 in. Niet aangesloten resoneerde de bas al lekker en ingeplugd klinkt helemaal goed. Deze bas heeft geen zoet, rond Motown-geluid, maar een volle, open en warme sound die het heerlijk doet in een rockband. Iets agressiever dus. Met de toonknop terug wordt het geheel inderdaad een stukje warmer en zoeter. Deze P heeft met flatwounds waarschijnlijk nog genoeg kracht om lekker te duwen.

Ik had ooit een Standard P uit Mexico. Dat was een prima bas, niet meer en niet minder. Daarna volgde een Mexicaanse '50s P Reissue, die heerlijk klonk. Dat was een goede bas met zeer goede hardware, zoals de lange reversed stemmechanieken. En deze? Dit is qua geluid

echt een hele goede P. De Motown-liefhebber moet wellicht voor pau ferro en flats kiezen, maar verder is deze Precision eigenlijk voor alles en iedereen geschikt. Wat een fijne bas!

Zijn er minpunten? Ik zie liever de klassieke tuners, maar deze werken prima. De snaren zijn redelijk en ik denk toch dat iedereen uiteindelijk voor zijn eigen voorkeur kiest. Dan die toonpotmeter. Op de '50s P Reissue werkte deze net wat subtieler. Op onze test-P lijkt het meer een driestandenschakelaar en ik zou een betere overwegen. Dat hoeft niet veel te kosten. Ook is het jammer dat er geen tas bij een bas van bijna duizend euro zit; voor deze prijs zou dat toch moeten kunnen? Verder is het een van de betere moderne P's die ik ooit bespeeld heb, en dan maak ik geen onderscheid tussen land van herkomst. ●

Fender Player Precision Bass

Kleur:	Buttercream
Body:	elzen
Hals:	esdoorn, geschroefd
Toets:	esdoorn
Frets:	20, medium
Elementen:	split-P, alnico 5
Regelaars:	volume, toon
Elektronica:	passief
Stemmechanieken:	Fender-type
Brug:	Fender vintage-type
Mensuur:	34 inch
Breedte bij topkam:	41,3 mm
Land van herkomst:	Mexico
Richtprijs:	€ 899,-
	fender.com